

Súd: Okresný súd Zvolen  
Spisová značka: 2T/120/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010593  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6714010593.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného Y. S., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 02. 06. 2017 vo Zvolene, takto

### rozhodol:

obžalovaný Y. S., nar. XX. XX. XXXX vo A., trvale bytom Q., bytom H. Q., F. XXX,

uznáva sa za vinného, preto že

v bode 1/ rozsudku

dňa 12. 02. 2013 v čase okolo 09.50 h v meste Q., okres H. neoprávnene vošiel do obydlija na Ul. N. XXXX/XX, ktorého majiteľom je jeho otec Y. Y. S., nar. XX.XX.XXXX a manželka X. S., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že aj napriek tomu, že si X. S. neželala, aby do bytu vstúpil a vyzvala ho, aby odišiel vošiel cez neuzamknuté vchodové dvere do bytu, v ktorom sa v tom čase nachádzala X. S., nar. XX.XX.XXXX, N. XXXX/XX, Q., ktorá opakovane žiadala Y. S., aby opustil byt, pričom svojím konaním škodu na majetku nespôsobil,

v bode 2/ rozsudku

dňa 01. 06. 2013 v čase okolo 16.30 h v meste Q., V. XXXX neoprávnene vošiel do obydlija iného, kde vlastníčkou domu X. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., V. XXXX, pričom vošiel do otvorenej miestnosti pri vchodových dverách rodinného domu tým spôsobom, že aj napriek tomu, že bol v minulosti upozornený, na to, že si majiteľka domu a dcéra majiteľky domu X. S., nar. XX.XX.XXXX si neželajú, aby vstupoval na oplotený pozemok rodinného domu, vošiel cez neuzamknutú, avšak zatvorenú vchodovú bráničku na pozemok rodinného domu a následne do otvorenej miestnosti pri vchodových dverách rodinného domu, pričom škodu na majetku nespôsobil,

v bode 3/ rozsudku

dňa 14. 01. 2015 v čase o 22.45 hod. v meste Q., okres H. v rodinnom dome na ulici T. s popisným číslom XXXX/XX, úmyselne fyzicky napadol T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., T. XXXX/XX, ktorý ležal na pohovke v obývacej izbe tak, že po tom, ako vošiel do rodinného domu ho 8-10 krát bezdôvodne udrel drevenou palicou, ktorú držal v ruke, pričom údery smerovali na oblasť hlavy a následne z domu ušiel, čím takýmto konaním spôsobil T. Q. podľa znaleckého posudku MUDr. Pavel Cikatricisa tržnozmliaždené poranenie nad ľavou očnicou, tržnozmliaždené poranenie v strede čela, tržnozmliaždené poranenie v oblasti lícnej kosti vľavo a tržnozmliaždené poranenie hornej pery úst, následkom čoho nastal psychosomatický šok, kde došlo k ohrozeniu životne dôležitého orgánu - mozgu a zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v v trvaní 8-10 dní, pričom došlo aj k poškodeniu zariadenia obývacej izby, kde spôsobil T. Q., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom Q., T. XXXX/XX škodu vo výške 45,- Eur,

teda

v bode 1/ a 2/ rozsudku

neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 3/ rozsudku

v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví inému, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

čím spáchal

v bode 1/ a 2/ rozsudku

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

v bode 3/ rozsudku

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 155 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn.OT/130/2015 zo dňa 13. 10. 2015, právoplatným dňa 13. 10. 2015, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protialkoholické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej spoločnosti spôsobenú škodu, a to:

- Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom T. Z. X, XXX XX F. - Mestská časť T., IČO: XX XXX XXX, vo výške 217,98 Eur.

### o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 25. 08. 2014 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/180/13/6611 obžalobu na Y. S. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Dňa 24. 02. 2016 bola na tunajší súd doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1Pv/82/15/6611 na Y. S. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Uznesením č. k. 5T/25/2016-191 zo dňa 19. 04. 2016 boli vyššie uvedené trestné veci v zmysle § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojené na spoločné konanie.

Obžalovaný Y. S. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. V rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že mu nikdy nebol zakázaný prístup do obydľí. Byt patrí jeho rodičom a mal právo ho kedykoľvek navštíviť, od bytu mal aj ja kľúč, ktorý mu dal jeho otec. Poškodená X. S. ho nevyzývala, aby byt opustil. V ten deň na byte zazvonil, ona mu otvorila, spýtala sa ho, čo potrebuje, on vošiel do bytu a poškodená mu spravila kávu, zapálili si cigaretu a bavili sa o niečom. Potom poškodená odbehla niekam do izby, zdržala sa tam, vrátila sa späť a o pár minút na to prišli policajti. Poškodená naňho vždy volala policajtov, chcela vyzerať pred jeho otcom ako dobrá žena. V ten deň sa on s otcom nepohádal, vymenili si len názory. Vo vzťahu ku druhému skutku uviedol, že keď bol jeho otec v rozvodovom konaní, tak poškodená X. S. odišla bývať ku svojej matke do domu, a keď išiel navštíviť svojho otca, tak jeho nevlastní súrodenci boli von, a jeden z nich sa ho spýtal, či si môže požičať jeho bicykel. On mu bicykel požičal, išiel za otcom do bytu, a keď sa vracal, tak chlapec tam už nebol, pričom bicykel zobral so sebou, on išiel teda domov. Asi o mesiac, keď už bol jeho otec vo väzbe, tak si chcel ísť pre bicykel, nemal ale na poškodenú číslo. V tom dome v minulosti býval, taktiež nemal zákaz vstupu, zazvonil na zvonec, a poškodená X. S. vyšla von, že čo chce, zišla dole a išla do predsieni, kde bol bicykel, a potom sa ho opýtala, či nechce ísť dnu, že mu uvarí káva, pýtala sa ho čo je s otcom a kde ja auto, on potom odišiel. Nevedel uviesť, prečo to následne oznámila, poškodené mu nikdy nedali najavo zákaz vstupu do obydľia, dokonca X. S. aj po jeho úraze hlavy bola za ním v nemocnici a uviedla mu, aby išiel ku nej bývať, že sa oňho postará. Vo vzťahu ku tretiemu skutku obžalovaný vypovedal, že vtedy ostal v šoku, pretože jeho otec bol vzatý do CPZ a asi o 22.30 h. išiel za T. Q., stretnúť sa so svojou matkou, ktorá s ním v tom dome žije. S poškodeným sa poznajú dlhšie, preto svoju návštevu neohlásil. Odišiel z domu, išiel do pohostinstva, kde požil alkohol, ale nie vo väčšom množstve. Z pohostinstva odišiel asi o 22.00 h., nestihol už posledný autobus domov, preto šiel za T. Q. s tým, že ho poškodený buď odvezie domov, alebo prespí uňho. Nemal so sebou žiadnu palicu, keď prišiel k nemu, našiel ho sedieť na pohovke v podnapitom stave. Opýtal sa ho, kde je jeho mama, a poškodený on začal hrubo urážať jeho rodičov. Chytili sa do seba za goliere, spadli na konferenčný stolík, zápasili na zemi, potom sa mu podarilo spod poškodeného vymaniť, oddelili sa, postavili, a ostali na seba pozerieť. Poškodený mu potom povedal, aby vypadol, že ho zabije, a keďže bol agresívny, tak odišiel. Aj on bol krvavý, mal ťažko poranený prst, nebol to ale oznámiť. Na druhý deň prišiel poškodený T. Q. za ním, podali si ruky a vysvetlili si to. Obžalovaný nevedel vysvetliť rozsah zranení poškodeného, pretože nie je doktor. Bol síce pod vplyvom alkoholu, ale nie v takej miere, aby nevedel ovládať svoje konanie. V ten deň v pohostinstve pil len pivo, ale nevedel uviesť koľko presne. Čo sa týka jeho výpovede v prípravnom konaní, kde uviedol, že na všetky okolnosti skutku si nepamätá, tak to vysvetlil tým, že na policajnej stanici bol naňho robený nátlak, začali mu tam spomínať niečo o drevenej palici, on ostal zarazený a uviedol im, že si nič také nepamätá.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že po tom, ako prišla do bytu policajná hliadka dňa 12. 02. 2013, tak ich poškodená X. S.Á. poslala preč, že sa nič nedeje, to počul. Potom sa dozvedel, že na druhý deň naňho bola podaný trestné oznámenie. V rodinnom dome poškodenej X. V. v minulosti býval, asi od 14 rokov, býval som s otcom, X.N. S. a X. V., býval tam asi dva roky. No pozemok toho rodinného domu vstúpil cez bráničku, ktorá bola otvorená do korán, teda bola otvorená brána pre auto, a cez ňu vstúpil dnu. X. S.Š. vtedy zišla dole, dala mu bicykel, pričom on do domu nevstúpil. Stolík, cez ktorý

preletel s poškodeným T. Q. bol z dreva a skla. Na druhý deň po incidente s T. Q. prišiel poškodený za ním na H. Q., spýtal sa ho, či si pamätá, čo sa stalo, na čo poškodenému uviedol, že áno, a že či si aj on pamätá, a potom mu poškodený povedal, že ho bol udať na políciu, pretože bol v nervoch, ale aby sa nebál, že pôjdu na políciu spolu a že to uzavrujú zmierom. Keď boli vypovedať na políciu, tam im policajka povedala, že zmierom sa to nedá riešiť, a že sa to už nedá vziať späť. V deň incidentu mu T. Q. vyčítal nejaké veci ohľadom matky, a to, že chodí ku nemu a jeho otcovi, kde vyvára a perie, pričom vtedy bola jeho matka s poškodeným v dobrom vzťahu, doteraz spolu žijú. Ten stôl, cez ktorý preletel s poškodeným, bol drevený, na ňom bolo sklo, a boli na ňom aj fľaše od alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený Y. Y. S.kaš, otec obžalovaného, ktorý po zákonom poučení uviedol, že on trestné oznámenie na políciu nepodával, v tom čase jeho syn žil na chate so svojou matkou, pričom v tom čase tam žil sám, pretože matka bola dlhšiu dobu vycestovaná v Č. C.. Syn bol bez prostriedkov, a mal jeho súhlas, ako aj súhlas poškodenej X. S., ku návšteve bytu bez obmedzenia, a mal aj kľúč. Keďže ale do bytu chodil v podnapitom stave po polnoci, mal s ním debatu, že si neželá, aby tam takto chodil, pretože on sa potrebuje vyspať a sú tam dve malé deti, ktoré ráno vozia do škôlky. Teda dňa 12.02.2013 bol v byte s jeho súhlasom.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov prečítaná zápisnica o výsluchu poškodeného z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že dňa 12. 02. 2013 niekedy okolo 10:00 h. prišiel ku nemu do ambulancie jeho syn, obžalovaný Y. S.Š., a začal mu vulgárne nadávať, kvôli čomu naňho aj zavolať hliadku polície. Potom obžalovaný z ambulancie odišiel a išiel do bytu, kde sa v tom čase nachádzala sama jeho manželka, poškodená X. S.. Táto mu vzápätí telefonovala, že obžalovaný je v byte, nechce byť opustiť, a to aj napriek tomu, že ho ona dôrazne a opakovane žiadala, aby tak urobil. On ju však odignoroval a byť opustiť nechcel, a to aj napriek tomu, že tam nemá trvalé bydlisko a jeho prítomnosť v byte, ktorý je v jeho a manželkinom vlastníctve, bola neželaná, čo mu bolo niekoľkonásobne jasne a zreteľne aj povedané. Obžalovaný kričal po poškodenej slovami, že si ho získala na svoju stranu, a preto tam on teraz nemôže byť. Po tomto telefonáte s manželkou, a po tom, čo mu povedala, opätovne zavolať na políciu a povedal im, čo sa deje. Hliadka polície išla do bytu, kde jeho manželka na obžalovaného nepodala trestné oznámenie, a to kvôli tomu, že mala v tom čase obavu, že by jej mohol ublížiť, a práve preto išiel na OO PZ Hriňová on a podal tam trestné oznámenie. Správanie jeho syna bolo nezvládnuteľné a nepáčilo sa mu, ako sa ku nemu a jeho manželke správal.

Poškodený ani po opakovaných otázkach nevedel vysvetliť rozpory v jeho výpovediach.

Na doplňujúce otázky poškodený vypovedal, že poškodená Emília Farkašová má psychické problémy, syn mu v tom čase vyčítal, že na ňu miňa veľa peňazí, medzi nimi bol vyostrený konflikt, lebo si našla známosť, o čom ho informoval syn a on si to overil, teda situácia bola hustá. Poškodený býval v rodinnom dome poškodenej X. V., býval tam asi jeden rok pred manželstvom spolu s X. S. a X. V., nejaký čas tam býval aj jeho syn.

Poškodená X. V. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že v prípravnom konaní vypovedala pravdu, ona vtedy nebola doma, bola u druhej dcéry, len dcéra, poškodená X. S. jej volala, že obžalovaný zobral bicykel. Ona sa večer vrátila domov, a T. plakal, že mu obžalovaný zobral bicykel. Oni vtedy nemali peniaze na druhý bicykel, ju to trochu nahnevalo, a myslela si, že sa to bude riešiť u nich na políciu, a nie že to zájde až tak ďaleko. Obžalovaný tam chodieval, mal tam nevlastných súrodencov, ona mu to nezakazovala.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov prečítaná časť zápisnice o výsluchu poškodenej z prípravného konania, v rámci ktorej vypovedala, že dcéra jej uviedla, že bola tento incident nahlásiť na políciu v Q., kde podala trestné oznámenie. Jej dom je riadne oplotený a brána je riadne uzamknutá. Ona nemá s vnukom dobré vzťahy, neželá si, aby Y. S. mladší chodil do jej domu, teda ona mu nedovolila prísť ani vtedy ku nej domov a ani teraz. Ona ako majiteľka domu so súpisným číslom XXXX v V. si neželá, aby Y. S. mladší chodil ku nej domov, na čo poškodená uviedla, že už teraz si to neželá, vtedy súhlasila, bolo to už dávno, sú to už tri roky, bola aj nahnevaná, obžalovaný sa predtým, ako prišiel, s ňou nekontaktoval.

Poškodená ďalej vypovedala, že dcéra, poškodená X. S., jej k tomu povedala, že obžalovaný sa nachádzal na dvore a dnu nevošiel. Dom má oplotený, ale nie celú časť, bráničku máva zatvorenú, ale nie zamknutú. V tom čase na bráne zvonček nemala, len na dome, v súčasnosti má zvonček už aj na bráne.

Poškodená X. S. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že čo sa týka prvého skutku, tak na konkrétny dátum si už s odstupom času nespomenula, ale obžalovaný veľa krát vošiel do bytu, veľa krát sa volala aj polícia. Spomenula si, že vtedy jej už volal muž, poškodený Y. Y. S., že sa má zamknúť, že obžalovaný vyvádza uňho v ambulancii. Nestihla sa však zamknúť a obžalovaný vošiel do bytu, spýtal sa jej, že či si otca pičou udobrila, a vtedajší manžel sa bál, že jej môže ublížiť. Obžalovaný si otvoril dvere a ona mu v tom nejako nebránila, ona sedela v obývačke. Na viac si už s odstupom času nespomenula.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov prečítaná zápisnica o výsluchu poškodenej z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že dňa 12. 02. 2013 v čase okolo 09:50 h. prišiel manželov syn, obžalovaný Y. S., ktorý vnikol do bytu bez jej súhlasu, a to tak, že si otvoril neuzamknuté dvere a vošiel dovnútra, pričom sa ona postavila pred neho a chcela mu v tom zabrániť, no on ju aj tak obišiel. Následne mu povedala, aby odišiel preč, lebo je opitý, a že si neželá, aby v byte zotrval. Obžalovaný jej začal vulgárne nadávať, že či si pičou otca udobrila. Následne volala manželovi do ambulancie, aby s tým niečo robil a hneď na to prišla hliadka polície. Hliadka zaklopala na dvere, ona im otvorila, no nechcela ich pustiť dovnútra, pretože obžalovaný jej povedal, že im má povedať, že tam nie je, a ona sa ho bála. Hliadke teda povedala nepravdivú informáciu, že ho dobrovoľne pustila do bytu, lebo sa ho bála, že jej nejako ublíži. Hliadka sa následne skontaktovala s manželom, on hliadke dovolil vstúpiť do bytu, a potom odviekli obžalovaného z bytu von. Následne šla na OO PZ v Q., kde podala trestné oznámenie, pretože takéto konania sa pravidelne opakovali, kde stále, keď ho nechceli pustiť dovnútra, tak rozkopával dvere. Rozkopávanie dverí na políciu nikdy neoznámavali, pretože mu manžel vždy dohovoral, a že si dal povedať. Obžalovaný je ale voči nej neustále vulgárnejší a takéto návštevy sa pravidelne opakujú, kde stále žiada finančnú pomoc od svojho otca. Ona je v zlom psychickom rozpoložení a berie lieky na ukludnenie z dôvodu, že obžalovaný na ňu stále vyvíja psychický nátlak, a myslí si, že ju chce vyštváť z bytu.

Po prečítaní tejto zápisnice poškodená uviedla, že to, čo vypovedala v prípravnom konaní, je pravda. Obavu mala z toho, žeby mohol obžalovaný na ňu nejako zaútočiť, voči nej v tom období nebol agresívny, ale keď bol u nich niekedy v byte opitý a volal s otcom, tak hodil o stenu telefón, ju ale nikdy neudrel. Taktiež je pravda, že sa predtým stávalo, že vykopával dvere.

Vo vzťahu ku druhému skutku zo dňa 01. 06. 2013 poškodená vypovedala, že ona náhodou išla z domu a obžalovaný už s bicyklom odchádzal preč, pričom bicykel bol predtým vo dvore. Ona sa ho spýtala, že čo to robí, na čo jej povedal, že má na druhej strane kamaráta, že mu chce niečo ukázať, na čo mu uviedla, že teda môže, ale nech bicykel donesie späť. Vtedy sa vopred neohlásil, v tom čase do toho domu ani nechodil, ona vtedy v dome bývala už asi od februára 2013. Obžalovaný tam v tom čase nechodil, jeden krát ale prišiel pýtať nejaký notebook, aj vtedy volali políciu. Ohľadne toho bicykla volala na políciu, pýtala sa ich, že či si niekto môže takto zobrať späť darovanú vec len tak, pretože obžalovaný Peťovi ten bicykel daroval a potom si ho zobral. Vtedy tam obžalovaný nemal na čo chodiť.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky na odstránenie rozporov opäť prečítaná zápisnica o výsluchu poškodenej z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že dňa 01. 06. 2013 v čase okolo 16:30 h. bola v dome v V. sama, len s jej dvomi deťmi. V uvedenom čase začula, ako šteká pes, ktorého majú na reťazi hneď pri vchodových dverách, nakoľko vchodové dvere do domu sú presklené, zbadala, ako sa za dverami niečo mihlo. Otvorila dvere, a pred dverami už nikto nebol, preto prešla za roh, aby sa pozrela smerom ku vstupnej bráne, ktorú majú na strane od cesty. Vtedy zbadala obžalovaného, ako tlačí bicykel, ktorý je jej maloletého syna, a ktorý mu obžalovaný daroval pred pár mesiacmi. Tento bicykel bol opretý v otvorenej miestnosti pri vchodových dverách. Ona naňho zavolať, že čo robí a kam ide s tým bicyklom. On sa na to otočil a povedal jej, že si ho chce len požičať, a že ho o dva dni vráti. To, že zobral bicykel jej syna jej nevaďí, nakoľko prisľúbil, že ho vráti a len si ho požičal. Nepáčilo sa jej však to, že vošiel na jej pozemok, resp. pozemok jej matky, bez toho, aby sa vôbec opýtal. Obžalovaný potom nasadol na bicykel a odišiel preč, a ona po chvíli zavolať na políciu. Pozemok okolo domu je riadne oplotený z väčšej časti spredu a zo strán, plotom vysokým

asi 1,5 metra. Zo zadnej strany na konci záhrady plot nie je, avšak je tam terénna nerovnosť a ploty susedov, teda z tej strany prístup nie je možný. Brána do dvora domu v čase, keď prišiel obžalovaný, bola zatvorená, avšak nie zamknutá, preto sa mohol dostať dovnútra. Obžalovaný ani od nej, ani od jej matky nemá povolené chodiť do ich domu, alebo do dvora na ich pozemok. On ku nim nechodí ani so svojim otcom, , nakoľko si ho tam výslovne neželajú. Obžalovaný teda vošiel na ich pozemok cez vstupnú bránu bez povolenia a zotrval na ich pozemku.

Po prečítaní tejto zápisnice poškodená uviedla, že si na takúto výpoveď nepamätá, je ale pravda, že sa jej nepáčilo, že obžalovaný vošiel na pozemok, nemôže len tak niekde vojsť a niečo si zobrať. Dvere na bráničke bývajú zatvorené, keď deti idú preč, tak nechajú bránu rozpleščenú, ale oni ju vždy zatvárajú.

Na doplňujúcu otázku poškodená uviedla, že je liečená na duševnú chorobu až od roku 2014, predtým liečená nebola.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že je to klamstvo.

Poškodený T. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, vtedy ležal na pohovke, obžalovaný vošiel rýchlo do domu a zbil ho palicou, a to do oblasti hlavy, čela, na temeno, aj na peru. Tú palicu videl. Po tomto útoku videl hviezdičky, keď sa dvíhal, obžalovaný už odišiel preč. On obžalovaného nenapadol. Pri tom bol poškodený stolík, rozbil sa pri zaháňaní palicou, vrch stolíka je sklenený, nožičky sú drevené, rozbilo sa sklo na stolíku. On s obžalovaným nezápasil. Celé to trvalo 30 až 40 sekúnd, a potom obžalovaný odišiel. On šiel za ním, mal ale rozbité okuliare, veľa toho nevidel, a obžalovaný už bol ale preč. Následne to bol oznámiť na polícii. Tých úderov bolo asi 8, počas toho obžalovaný nič nehovoril. Podľa neho to spravil preto, že v tom bol alkohol, jeho otec bol v tom čase vo väzbe, a on žil vtedy s matkou obžalovaného, tak asi kvôli týmto veciam. Videl, že bol vtedy obžalovaný pod vplyvom alkoholu, pozná ho. On bol tiež pod vplyvom alkoholu, ale detailne si na to pamätal. Následne sa obžalovaným stretli, oľutoval to, že ho to mrzí. Konflikt medzi nimi nie je, sú kamaráti.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že pred týmto incidentom nemal s obžalovaným žiadne nezhody, mali dobrý vzťah, on sa aj čudoval, ale dáva to za vinu alkoholu a tej situácii. V ten deň obžalovanému nič ohľadne jeho matky nevyčítal, v ten deň s ním ani nebol v kontakte, stretli sa až potom na pohotovosti. Škoda mu bola vyplatená, uhradil mu ju obžalovaný v hotovosti.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že trvá na tom, čo uviedol vo svojom výsluchu, nie je pravda to, čo vypovedal poškodený, keď vošiel do domu poškodený neležal, ale sedel na pohovke. Poškodený sa snaží byť ponížený, preto ho šiel udať na OO PZ Hriňová, kde uviedol, že ho mal napadnúť meter dvadsať dlhou palicou, pričom sám doniesol len 22 cm papek, kolík. Taktiež nevie, prečo miesto činu bolo zabezpečené až na druhý deň a nie v ten deň. V miestnosti, v ktorej došlo k ich konfliktu, má poškodený krbovú vložku, v ktorej kúri počas celého roka, pričom používa drevo dub a buk, teda podľa jeho teórie toto drevo môže pochádzať z tej miestnosti, a nie je mu zrejmé, prečo ho neodovzdal v ten deň, ale až na druhý deň.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. Pavel Cikatricis, ktorý po zákonom poučení uviedol, že je prípustný aj iný spôsob vzniku zranení poškodeného T. Q., poukázal na to, že tam bol prítomný alkohol, poškodený bol v stave opitosti, mechanizmov zranení môže byť viac, mohli napr. zápasiť, ale taktiež mohol poškodený spadnúť z pohovky a poraniť sa na črepech. Zranenia uvedené v znaleckom posudku je možné spôsobiť tak, ako to popísal poškodený, ale je to možné aj iným spôsobom, napr. úderom a potom pádom na ostrý predmet. Aj vzhľadom na všetky výpovede na hlavnom pojednávaní znalec zotrval na záveroch znaleckého posudku, vzhľadom na prítomnosť alkoholu môže byť niekoľko alternatív vzniku zranení. Na záver uviedol, že zo spisu vyplýva, že išlo len o úlomok palice, nie teda o papek dlhý 22 cm.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky č. 6/2014-2/2014, 2016, 23/2016, 5/2015, 2015, 41/2015.

Zo záverov znaleckého posudku č. 6/2014-2/2014 o duševnom stave obžalovaného vyplýva, že znalci u obžalovaného nezistili duševnú chorobu alebo poruchu, ktorá by narušovala rozpoznávacie

alebo ovládacie schopnosti obžalovaného, takouto chorobou alebo poruchou obžalovaný v minulosti ani v súčasnosti netrpí. U obžalovaného nebol zistený syndróm závislosti od alkoholu alebo iných psychoaktívnych látok. Požitie alkoholu u obžalovaného facilituje agresívnejšie formy správania, avšak účinok alkoholu na obžalovaného je nechorobný, prejavuje sa len oslabením zábranového systému. Obžalovaný je plne schopný chápať zmysel a význam trestného konania, takisto sa dokáže náležite obhajovať. Stav po úraze, ktorý obžalovaný utrpel, nemá významnejší forenzný vplyv na tieto schopnosti obžalovaného. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný, preto znalci nenavrhlí žiadne ochranné opatrenia.

Zo záverov znaleckého posudku z roku 2016 MUDr. Jany Bahledovej ohľadne duševného stavu poškodenej X. S. vyplýva, že u poškodenej dominuje zmiešaná porucha osobnosti, pričom sa nejedná o duševnú poruchu ako takú. Vývoj osobnosti bol významne ovplyvnený otcovým etylizovaním, hádkami rodičov, nedostatkom emočnej podpory, smrťou otca v adolescentnom veku, čo viedlo ku poruchám správania, s čím súvisí aj konzumácia návykových látok cca 10 rokov - Tramalu, až so vznikom závislosti a komplikácií s tým súvisiacimi. Na podklade toho sa u poškodenej v čase výraznej záťaže pri ohrození jej rodinného, sociálneho a finančného statusu rozvinula ťažká depresívno-úzkostná symptomatika s nutnosťou liečby a hospitalizácie. V priebehu cca 2 rokov liečby stav kolíše, avšak došlo postupne ku zlepšeniu do ľahkého stupňa, v záťaži sa zväznamením najmä v podobe panických atakov. Intelektové schopnosti poškodenej sú v pásme populačnej normy, poškodená netrpí takou duševnou poruchou alebo chorobou, ktorý by choromyseľne ovplyvňovala jej úsudok a kritickosť, je plne schopná chápať zmysel trestného konania. Duševný stav poškodenej nie je dôvodom na neúčast' poškodenej na hlavnom pojednávaní a vypočúvaní v predmetnom trestnom konaní.

Zo záverov znaleckého posudku č. 23/2016 PhDr. Emílie Gajdošovej vyplýva, že osobnosť poškodenej X. S. nemá známky duševného ochorenia a porúch kontaktu s realitou. Je abnormne štruktúrovaná, emočne instabilná, so sklonom k rizikovému správaniu, konzumu návykových látok a poruchám adaptability. Po rozvode a umiestnení manžela do výkonu trestu sa narušil jej sociálny status, ekonomická situácia, sebaistota, čo viedlo k pocitom ohrozenia, paroxyzmálnej anxiety, depresívnym a fobickým reakciám, sociálnemu stiahnutiu. Intelektové schopnosti poškodenej zodpovedajú hornému pásmu populačnej normy, nemá ničím narušené schopnosti správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať sledované a prežívané udalosti a vie ich správne posúdiť aj z trestnoprávneho hľadiska. Pri aktuálnom vyjadrovaní sa k predmetným skutkom u nej môže dochádzať k zamlčovaniu informácií, ktoré by považovala za ohrozujúce pre svoju osobu.

Zo záverov znaleckého posudku č. 5/2015 MUDr. Pavla Cikatricisa vyplýva, že poškodený Peter Hronec dňa 14. 01. 2015 utrpel poranenia ľahké, a to tržnozmliaždené poranenie na temene hlavy - 11 cm dlhá rana, tržnozmliaždené poranenie nad ľavou očnicou - 2 cm dlhá rana, tržnozmliaždené poranenie v strede čela - 2 cm dlhá rana, tržnozmliaždené poranenie v oblasti lícnej kosti vľavo - 3 cm dlhá rana, tržnozmliaždené poranenie hornej pery úst - 3 cm dlhá rana, psychosomatický šok. Vážnosť tomtomu poraneniu dodáva poranenie lokalizované v temennej oblasti hlavy, pretože bol ohrozený životne dôležitý orgán - mozog, pri väčšej intenzite útoku mohlo dôjsť k poraneniu mozgu, možno očí. Počas zraňovania a aj bezprostredne po ňom nebol poškodený vo vážnom, život ohrozujúcom stave a nejavil ani vážne poruchy zdravia. Poškodený po zranení nebol v bežnom spôsobe jeho života výraznejšie obmedzený, obmedzenie trvalo len krátku dobu, asi týždeň až 10 dní. Liečba poškodeného začala dňa 15. 01. 2015 a trvala asi 8 dní, posledný nález od lekára je zo dňa 22. 01. 2015. Pri nekomplikovanom priebehu takéhoto poranenia neschopnosť práce trvá asi 7 - 10 dní, avšak pri komplikovanom priebehu môže trvať aj dlhšie. Poranenie poškodeného je v traumatológii radené medzi poranenia ľahké, životne dôležité orgány postihnuté neboli, avšak boli ohrozené, konkrétne mozog. Poranenia poškodenému trvalé následky v somatickej oblasti života funkčného charakteru nezanechajú, zanechajú len následok kozmetického charakteru. Poranenia poškodeného sú svojím charakterom, lokalizáciou, rozsahom a vážnosťou príznačné pre taký mechanizmus poranenia, aký uviedol vo svojej výpovedi poškodený. Intenzita úderov musela byť podstatne väčšia, ako dokáže úder päťou, údery palicou spôsobujú taký typ a charakter poranenia, aké videl chirurg, ktorý poškodeného ošetril jednalo sa skutočne o rany spôsobené zmliaždením, ktoré trhajú kožu, cievy, nervy, svalstvo a pod. okraje takýchto rán nie sú nikdy pravidelné, rovné, ostrá a hladké. Znalec poranenia poškodeného ohodnotil na 35 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 576,80 Eur.

Zo záverov znaleckého posudku č. 41/2015 MUDr. Kvetoslava Moravčíka vyplýva, že obžalovaný je jednoznačne chorobne závislý na alkoholických nápojoch, závislosť na iných psychotropných látkach nebola zistená. Znalec navrhol realizovať ochrannú ambulatnú protialkoholickú liečbu. Požitie alkoholu u obžalovaného odbrzdilo jeho korektívny slušného správania sa. Obžalovaný dokonale pozná negatívny vplyv alkoholu na svoj organizmus i svoje správanie, vie, že po požití alkoholu sa stáva prchkým a popudlivým. Obžalovaný v súčasnosti potrebuje protialkoholické liečenie, o ktoré ale doposiaľ sám nemal záujem.

Zo záverov znaleckého posudku z roku 2015 MUDr. Kvetoslava Moravčíka a MUDr. Jany Bahledovej vyplýva, že obžalovaný má neporušené úsudkové schopnosti a kritickosť, bola však u neho zistená chorobne rozvinutá závislosť na alkohole. Obžalovaný v čase skutku mal nenarušené rozpoznávacie zložky konania, jeho ovládacie zložky konania v čase skutku boli výlučne v dôsledku jeho predošlého a dobrovoľného požívania alkoholu ľahko, ale forenzne nevýznamne narušené. Obžalovaný si je prítom dokonale a dostatočne vedomý nepriaznivého pôsobenia alkoholu na svoj organizmus a svoje správanie, a keď chce, dokáže zabrániť prvej konzumácii alkoholu. Obžalovaný nebol nikdy duševne chorý tak, že by mal narušenú logiku svojho uvažovania, preto plne chápe zmysel trestného konania. Obvinený nie je duševne chorý, je však chorobne závislý na alkohole, je preto vhodné u neho realizovať ústavnú protialkoholickú liečbu. Motívom jeho konania bol hnev, ktorý sa rozvinul voči poškodenému pre používanie oplzlých nadávok voči matke obžalovaného.

Znalkyňa PhDr. Emília Gajdošová v záveroch znaleckého posudku č. 13/2015 uviedla, že osobnosť obžalovaného má vrodene dráždivý typ nervovej sústavy, už od útleho detstva sa prejavoval poruchami správania, impulzívnosťou, ľahkovážnym konaním. Netrpí žiadnym duševným ochorením v zmysle procesuálneho ochorenia, nie sú u neho prítomné poruchy vnímania, myslenia, bludy a pod. Motivácia trestného činu je ventilácia agresívneho napätia a hnevu pod vplyvom alkoholu voči poškodenému, bez zvažovania na dopady takéhoto konania. Obžalovaný sa môže pri jeho impulzívnej a nezodpovednej povahe so sklonom k užívaniu návykových látok dopúšťať ďalšieho protispoločenského konania, pričom sa za určitých okolností môže z uloženého trestu poučiť a mať snahu ovládať svoje konanie. Obžalovaný nie je manipulovateľný ani sugestibilný, iná osoba bez jeho vlastného rozhodnutia ho nedokáže ovplyvniť, aby porušoval morálne a sociokultúrne normy, má celoživotne zvýšený sklon k presadzovaniu so svojich predstáv, požiadaviek a názorov verbálnym aj fyzickým násilím.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: listy vlastníctva (č.l. 127 - 130), správy na obžalovaného (č.l. 131 - 140, 210 - 217), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 378 - 379), zápisnica o vydaní veci s fotodokumentáciou (č.l. 103 - 105), spisový materiál OO PZ Hriňová (č.l. 117 - 147).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právny záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný síce od začiatku trestného stíhania svoju vinu vo vzťahu ku všetkým trom skutkom popiera, je ale usvedčovaný svedeckými výpoveďami, ako aj znaleckými posudkami. Poškodený Y. Y. S., otec obžalovaného, síce na hlavnom pojednávaní tvrdil, že trestné oznámenie na syna, zo spisového materiálu však vyplýva presný opak. Taktiež sa snažil na hlavnom pojednávaní zmeniť svoju výpoveď oproti prípravnému konaniu, a po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu ani na opakované otázky nijakým spôsobom nevedel vysvetliť rozpory v jeho výpovediach. Súd sa preto priklonil k výpovedi poškodeného z prípravného konania, pretože táto bola vykonaná v krátkom časovom úseku po spáchaní trestného činu. Súd taktiež poukazuje na to, že pokiaľ by mal obžalovaný súhlas poškodeného na vstup do bytu, nepodával by poškodený na svojho syna trestné oznámenie, a taktiež by nebola privolaná policajná hliadka. Zo spáchania prvého skutku je obžalovaný taktiež usvedčovaný výpoveďou poškodenej X. I. S., ktorá podrobne opísala, ako obžalovaný vstúpil do bytu, napriek jej výslovnému zákazu (ako aj zákazu poškodeného Y. Y. S.), a taktiež vysvetlila dôvody, prečo privolanej policajnej hliadke klamala ohľadne okolností vstupu obžalovaného do bytu. Zo spáchania druhého skutku je obžalovaný taktiež jednoznačne usvedčovaný svedeckými výpoveďami poškodenej X. V. a poškodenej X. S., ktoré vypovedali, že v tom čase v rodinnom dome obžalovaný nebýval, mal vyslovený zákaz vstupu do tohto domu, ako aj na pozemok prislúchajúci k tomuto domu, a napriek tomu tam dňa 01. 06. 2013 vstúpil a odniesol odtiaľ bicykel. Súd teda konštatuje, že zo spáchania prvého, ako aj druhého skutku, je obžalovaný

jednoznačne usvedčovaný výpoveďami troch poškodených: Y. Y. S., X.Í. S. a X. V., pričom súd vykonaným dokazovaním nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by čo i len náznakom potvrdila obhajobu obžalovaného. Taktiež znaleckým posudkom bola preukázaná vierohodnosť výpovede poškodenej X. S., ako aj jej schopnosť zúčastniť sa hlavného pojednávania a odpovedať na položené otázky, súd preto nemal dôvod neuveriť výpovedi tejto poškodenej

Čo sa týka tretieho skutku, tak z jeho spáchania je tiež obžalovaný usvedčovaný jednak výpoveďou samotného poškodeného T. Q., ako aj vypracovaným znaleckým posudkom MUDr. Pavla Cikatricisa. Poškodený opísal, ako ho mal obžalovaný napadnúť palicou, a znalec v znaleckom posudku uviedol, že mechanizmus zranení zodpovedá tomu, ako to opísal poškodený. Znalec bol prítomný na hlavnom pojednávaní, a aj po vylúčení všetkých relevantných svedkov, ako aj obžalovaného, zotrval na záveroch znaleckého posudku, pričom v ňom opakovane uviedol, že bol ohrozený životne dôležitý orgán - mozog, a pri väčšej intenzite útoku mohlo dôjsť k poraneniu mozgu, možno očí. Čo sa týka namietanej skutočnosti, že bol v trestnom konaní zaistený drevený papek o dĺžke 22 cm, ktorým uvedené zranenia obžalovaný poškodenému nemohol spôsobiť, tak súd poukazuje na to, že zo spisového materiálu vyplýva, že išlo len o úlomok palice, ktorou mal obžalovaný napadnúť poškodeného, nie o celú palicu, ktorou mal obžalovaný na poškodeného útočiť. Taktiež ani vo vzťahu ku tomuto skutku neboli vykonaným dokazovaním preukázané skutočnosti, ktoré tvrdil obžalovaný na svoju obhajobu. Aj znaleckými posudkami bolo preukázané, že ovládacia a rozpoznávací schopnosť obžalovaného v čase spáchania skutkov nebola ničím narušená, ani že netrpí duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá by mala za následok naplnenie okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom súd uznal vinu obžalovaného za všetky skutky v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 voči chránenej osobe.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Obžalovaný Y. S. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ako aj zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe, a v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví inému, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, ako aj s poukazom na asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, a v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona musel zvýšiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (a to trestného činu najprísnejšie trestného). Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje 6 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v minulosti sa dopustil 28 priestupkov, ktoré boli prejednávané Okresným úradom Zvolen, v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR má ale celkovo evidovaných 32 priestupkov. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/130/2015 zo dňa 13. 10. 2015 uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd pri rozhodovaní o výmere trestu nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by odôvodňovala mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Súd v tomto prípade ukladal trest ako trest úhrnný podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za viac trestných činov. Zároveň súd ukladal trest ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za trestné činy, ktoré obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/130/2015 zo dňa 13. 10. 2015). Súd preto v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil aj výrok o treste z uvedeného rozsudku. Takýto trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň potihuje len páchatel'a trestného činu.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona súd uložil aj obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a to vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov (ide o prevzatý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/130/2015 zo dňa 13. 10. 2015).

Vzhľadom na závery znaleckých posudkov súd uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie, ktoré sa vykoná ambulantnou formou.

V adhéznom konaní si nárok na náhradu škody uplatnila Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., a to z titulu vynaložených nákladov na liečenie poškodeného T. Q.. Poškodená spoločnosť nárok na náhradu škody aj riadne vyčíslila, súd preto zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 217,98 Eur.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.